

ROLE KRAJSKÉHO INOVAČNÍHO CENTRA KARLOVARSKÉHO KRAJE V PROCESU ÚZEMNÍ TRANSFORMACE REGIONU

Martina Baráková, Jana Hamerníková, Štěpánka Kolesnyk Pitterová, Lukáš Rozlílek, Michal Záhořík, Petra Valdmanová

Příspěvek se věnuje současné proměně Karlovarského kraje v podmínkách spravedlivé transformace a hospodářské restrukturalizace. Ukazuje, že změna regionu neprobíhá pouze prostřednictvím investic a jednotlivých projektů, ale také skrze nové způsoby řízení rozvoje, práci s daty, podporu nových hospodářských specializací a posilování institucionální kapacity. Na příkladu projektů rozvoje Sokolovska, dataportálu Karlovarského kraje, vodíkového údolí a rozvoje kulturních a kreativních odvětví text popisuje různé roviny této proměny. Zvláštní pozornost je věnována Krajskému inovačnímu centru Karlovarského kraje, které zastrešuje koordinaci těchto agend a jejich ukotvení v dlouhodobé rozvojové praxi v rámci svých aktivit.

Úvod

Karlovarský kraj patří k regionům, v nichž se v posledních letech koncentrují dopady útlumu těžby, dekarbonizačních politik i tlaku na hospodářskou diverzifikaci. Transformační linka je patrná nejen v proměně ekonomické struktury území, ale i u institucí, jejich nástrojů a způsobů řízení regionálního rozvoje.

Proměna kraje se neodehrává v jedné rovině. Vedle investičních a infrastrukturních zásahů zahrnuje také implementaci strategických dokumentů, rozvoj analytické a datové základny, podporu nových oborových specializací a systematickou práci s lidským kapitálem. Změna regionu tak není pouze otázkou projektové realizace, ale také schopnosti jednotlivé intervence vzájemně koordinovat a zasadit do širšího rozvojového rámce.

Text se zaměřuje na čtyři oblasti, na nichž lze tuto proměnu dobře ukázat: implementaci transformačních opatření na Sokolovsku, rozvoj datové infrastruktury, budování vodíkového údolí a podporu kulturních a kreativních odvětví. Tyto příklady neslouží jako výčet aktivit, ale jako vstupy do širší úvahy o tom, jaké předpoklady jsou nutné pro dlouhodobou územní změnu. V tomto kontextu je sledována i role Krajského inovačního centra Karlovarského kraje (KIC KK) jako instituce, která pomáhá vytvářet vazby mezi různými částmi transformační agendy.

Inovační infrastruktura a lidský kapitál jako podmínka změny

Jednou z méně nápadných, ale zásadních rovin regionální proměny je budování inovační infrastruktury a práce s lidským kapitálem. Spravedlivá transformace v Karlovarském kraji zahrnuje nejen obnovu území po těžbě a výstavbu nové infrastruktury, ale také posun hospodářské orientace regionu a snahu posílit jeho odolnost vůči budoucím změnám.

V tomto směru se mění i role regionálních institucí. Krajské inovační centrum už nepůsobí pouze jako poskytovatel jednotlivých služeb pro podnikatele nebo školy, ale také jako organizace, která pomáhá propojovat témata, partnery i rozvojové nástroje. Jeho význam spočívá především ve vytváření prostředí, v němž mohou veřejný sektor, školy, firmy a další aktéři spolupracovat namísto toho, aby působili odděleně.

Důležitou součástí této proměny je vzdělávání a rozvoj kompetencí pro digitální ekonomiku: právě to rozhoduje o tom, zda region dokáže udržet a rozvíjet vlastní lidský potenciál. Umělá inteligence, virtuální realita a další nové technologie jsou vnímány jako součást širšího procesu regionální proměny. V regionu se postupně vytváří znalostní základna založená na sdílení zkušeností, vzdělávání pedagogů a těsnějším propojení škol s praxí. Tato „měkká infrastruktura“ je pro budoucí rozvoj stejně důležitá

jako investice do budov nebo vybavení. Současně vzniká i infrastruktura fyzická a institucionální. Rozvoj inovačního území směřuje k vybudování moderního centra pro technologie a inovace, které má být otevřeno na začátku roku 2027 v areálu krajských institucí v Karlových Varech. Objekt nabídne prostor pro vývoj, prototypování, digitální tvorbu i inkubační a akcelerační programy. Smysl tohoto projektu však neleží pouze ve vzniku nové budovy. Klíčové je vytvořit fungující ekosystém služeb a spolupráce, který propojí školy, podniky, kreativní profese i veřejnou správu.

Podstatná je rovněž práce s lidským potenciálem regionu. V podmínkách Kar-

Model nového inovačního centra v měřítku 1 : 220, které aktuálně roste v areálu krajských institucí a které KIC KK plánuje slavnostně otevřít na začátku příštího roku

lovarského kraje jde zejména o schopnost identifikovat, rozvíjet a udržet talentované jednotlivce, kteří by jinak odcházeli za vzděláním a pracovními příležitostmi mimo region. Významnou roli zde hraje včasná oborová profilace, propojování vzdělávání s praxí i vytváření konkrétní představy o tom, že profesní uplatnění v kraji může být perspektivní. S tím souvisí i postupná změna obrazu regionu: vedle tradičních odvětví začíná být spojován také s inovacemi, novými technologiemi a kvalitnějším zázemím pro profesní rozvoj.

Skutečný dopad transformace proto nelze poměřovat pouze objemem investic nebo počtem dokončených projektů. Stejně důležité je, zda kraj posiluje vlastní schopnost učit se, přizpůsobovat se novým podmínkám a dlouhodobě rozvíjet své znalostní a inovační zázemí.

Sokolovsko: od strategie k implementaci

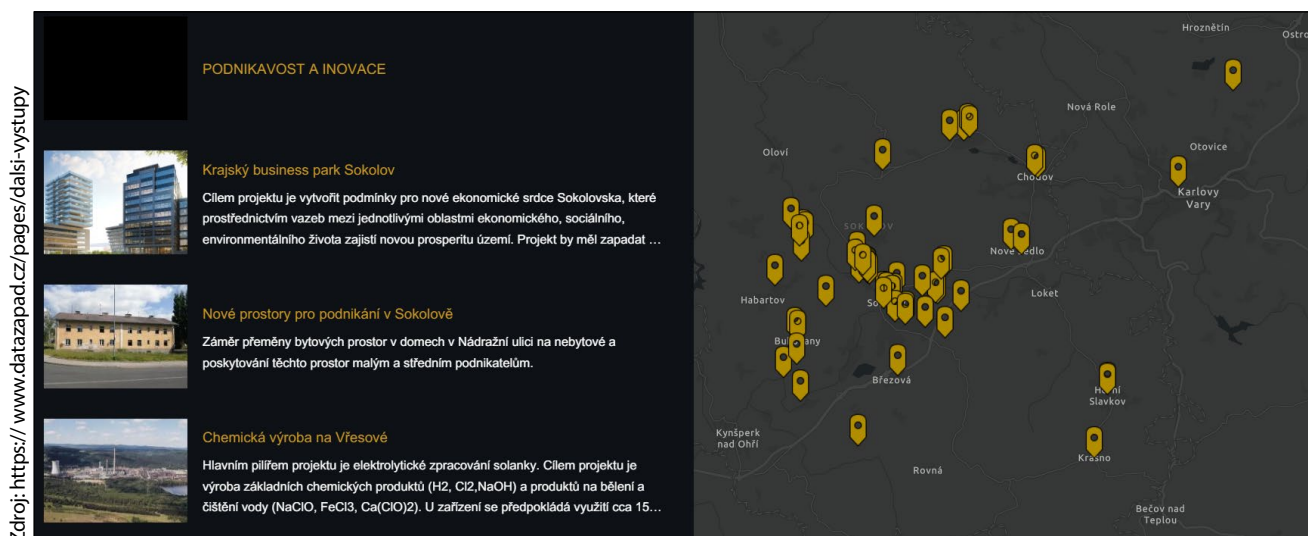
Na příkladu Sokolovska je dobře vidět, že rozhodující fáze transformační politiky nezačíná přijetím strategie, ale teprve jejím skutečným zaváděním do každodenní praxe řízení rozvoje území. Strategický dokument může být kvalitně připravený, může vymezovat jasné priority i odpovídající ambice. Teprve implementace však prověří, zda území disponuje dostatečnou institucionální kapacitou, organizačním zázemím a koordinačními mechanismy, které umožní cíle skutečně naplňovat.

V podmínkách Sokolovska se tato rovina opírá o soubor konkrétních nástrojů, mezi něž patří průběžná aktualizace akčního plánu, systematický sběr podnětů z území, podpora projektové přípravy, odborné oponentury žádostí, komunikace se starosty a budování sítě regionálních ambasadorů. Tyto aktivity nelze chápat pouze jako doprovodný servis ke strategii. Představují implementační infrastrukturu, která propojuje formulované priority s konkrétními zásahy v území a vytváří předpoklady pro jejich věcné i časové sladění. V procesu implementace KIC KK nevystupuje jako orgán, který jednotlivé projekty schvaluje nebo přímo řídí. Odpovědnost za jejich přípravu, schválení, financování a realizaci nesou konkrétní nositelé projektů. Koordinační role KIC KK spočívá především v průběžném sledování projektových záměrů, vyhodnocování jejich vazby na priority transformačního a akčního plánu, identifikaci překryvů, mezer a možných synergií a v propojování obcí, kraje, podniků, akademického sektoru a dalších partnerů. Zároveň poskytuje aktérům metodickou a projektovou podporu a připravuje podklady a doporučení pro strategické rozhodování.

Důležitou součástí této infrastruktury se stává také Mapa projektových záměrů Sokolovska vytvořená na základě Plánu spravedlivé územní transformace pro Sokolovsko z roku 2023. Mapa převádí soubor projektů a studií poskytnutých aktéry působícími v území do průběžně aktualizovaného a veřejně přístupného

přehledu. Její význam nespočívá pouze v evidenci připravovaných záměrů, ale především ve vytvoření sdíleného referenčního rámce pro obce, instituce i další partnery v území. Umožňuje sledovat prostorové a tematické rozložení intervencí, jejich nositele, předpokládaný časový horizont i vazby na zdroje financování. Tím orientaci v rozvojových prioritách a zároveň zpřístupňuje transformační agendu širší veřejnosti. Mapa neslouží pouze k evidenci jednotlivých aktivit, ale také jako jeden z nástrojů pro průběžné sledování, zda se připravované a realizované intervence skládají do vzájemně provázaného procesu transformace území.

Na tuto rovinu navazuje také cílené propojení implementace s akademickým sektorem. V roce 2026 navázalo KIC KK spolupráci s Fakultou životního prostředí České zemědělské univerzity v Praze, v jejímž rámci se studenti zapojili do terénního mapování a návrhové práce zaměřené na problémy postuhelného regionu. Pozornost byla věnována zejména silniční a železniční infrastruktuře, cyklistické dopravě a možností nového využití nevyužívaných budov a lokalit pro ekonomické, komunitní či veřejně prospěšné funkce. Výstupy této spolupráce nepředstavují pouze akademické cvičení, ale mohou sloužit jako podklad pro další plánování rozvoje obcí i pro přípravu navazujících projektů. Jejich přínos spočívá nejen v odborném zpracování, ale také v nezávislém odstupu, který akademické prostředí do řešení území přináší. V transformačně

Výřez z Mapy projektových záměrů Sokolovska

zatížených regionech totiž může vznikat riziko určité provozní slepoty: místní aktéři jsou pod tlakem každodenní agendy a ustálených rozhodovacích postupů, což může omezovat schopnost nahlížet na území v širších souvislostech, zvažovat alternativní scénáře nebo identifikovat dosud nevyužité rozvojové příležitosti. Externí akademický a expertní pohled může tento deficit částečně korigovat, a to jak prostřednictvím nových interpretačních rámců, tak konkrétních návrhových podnětů, které by v běžném institucionálním provozu nemusely vzniknout.

Mapa projektových záměrů a spolupráce s akademickým sektorem se tak vzájemně doplňují a přinášejí benefity. První nástroj přispívá k systematickému zachycování a zpřehledňování probíhajících změn, druhý rozšiřuje interpretační kapacitu území a otevírá nové možnosti dalšího rozvojového uvažování.

Mezi strategickou vizí a konkrétní realizací tak vzniká prostor každodenní koordinační práce, v němž se naplno ukazuje náročnost implementace. Ta nespočívá pouze v převodu stanovených priorit do konkrétních opatření, ale také v průběžném vyjednávání odpovědností, zdrojů, časových možností a vazeb na další rozvojové priority v území. Právě v této fázi se nejvýrazněji projevují politické bariéry spojené s rozdílnými zájmy aktérů, systémové překážky vyplývající z dotačních a správních pravidel i provozní limity dané omezenými personálními kapacitami obcí, institucí a dalších partnerů.

Data jako součást řídicí infrastruktury

Vedle implementace strategických dokumentů představuje v Karlovarském kraji důležitou rovinu transformace práce s daty. Digitální transformace bývá často spojována s vyšší efektivitou veřejné správy a s lepšími předpoklady pro řízení rozvoje. Samotná dostupnost dat ale ještě automaticky neznamená, že budou využívána v rozhodovacích procesech. V praxi se ukazuje, že zásadní roli nehraje jen existence datových sad, ale také způsob jejich prezentace, interpretace a schopnost převést je do

podoby použitelné pro různé skupiny uživatelů.

V Karlovarském kraji tuto roli plní dataportál Data západ (datazapad.cz). Jeho význam nespočívá jen ve zpřístupňování otevřených a vizualizovaných dat, ale i v tom, že vytváří společnou analytickou základnu pro veřejnou správu, samosprávu i další regionální aktéry. Specifické přitom je, že uživatelská základna takového nástroje je velmi různorodá. Vedle úředníků a samospráv jej mohou využívat analytici, vývojáři, podnikatelé, média, studenti i široká veřejnost. Každá z těchto skupin přitom potřebuje jiný stupeň detailu, jinou formu vizualizace a jinou míru interpretační podpory.

Právě tato různorodost komplikuje tvorbu univerzálních datových výstupů. Jsou-li příliš komplexní, ztrácí se jejich použitelnost pro běžné rozhodování. Jsou-li naopak příliš zjednodušené, roste riziko chybné interpretace nebo ztráty důležitého kontextu. V praxi se proto uplatňuje kombinace různých forem prezentace: vedle paralelních výstupů pro různé skupiny uživatelů vznikají i víceúrovňové způsoby vizualizace, v nichž si uživatel sám volí hloubku práce s informacemi. Tento přístup pomáhá překlenout rozdíl mezi expertním využitím dat a jejich širší komunikací.

Dataportál zpřístupňuje informace z oblastí kultury, školství, životního prostředí, inovací i dalších témat regionálního rozvoje. Lokální katalog otevřených dat je navíc propojen s národním katalogem, takže publikované datové sady se promítají i na celostátní úroveň. Důležité přitom je, že výstupy portálu nevznikají izolovaně. Jejich podoba je konzultována s regionální Radou pro výzkum, vývoj a inovace a relevantní data jsou představována také vedení kraje. Datová infrastruktura se tak postupně stává součástí širšího systému regionálního řízení.

Za důležitý příklad lze považovat i výstup založený na Metodice pro hodnocení předpokladů rozvoje chytré obce, který vznikl ve spolupráci s Univerzitou Jana Evangelisty Purkyně v Ústí nad Labem a MAS Sokolovsko. Smyslem této analýzy nebylo vytvořit žebříček obcí, ale identifikovat jejich silné stránky s ohledem na velikost polohu. Právě v tom

spočívá důležitý metodologický posun: data zde neslouží k mechanickému srovnávání území, ale k citlivější interpretaci jejich rozvojových předpokladů.

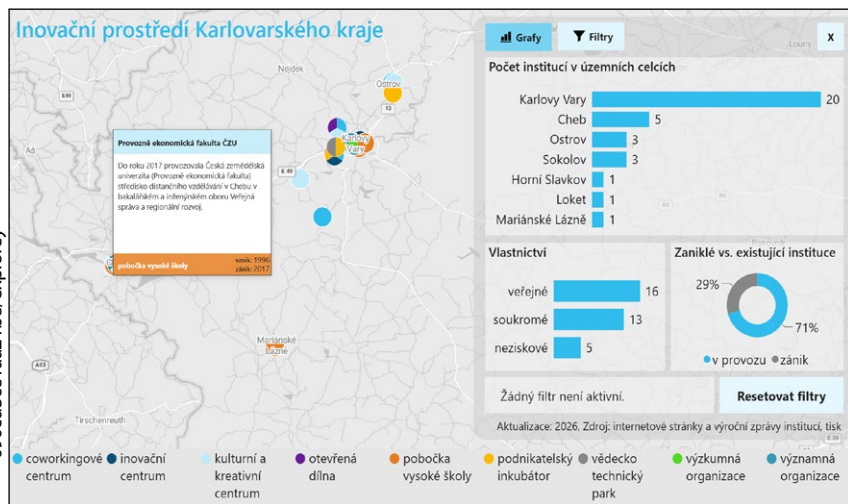
V transformačním regionu navíc data neplní jen evidenční nebo informační funkci. Stávají se nástrojem koordinace, prioritizace a legitimace. Bez nich je obtížné posoudit, které intervence mají skutečně strukturální dopad, jaké typy projektů se v území prosazují a kde naopak převládá spíše formální naplňování dotační logiky bez hlubší změny rozvojové trajektorie regionu. Datová infrastruktura tak představuje jednu z méně viditelných, ale velmi důležitých součástí transformační kapacity kraje.

Vodíkové údolí jako nová technologická a energetická doména

Jednou z nejviditelnějších nových rozvojových domén Karlovarského kraje je vodíkové údolí. Jde o územní a ekonomickou strategii, která propojuje energetiku, dopravu a průmysl. Jejím smyslem je vytvořit funkční regionální systém, který zahrnuje výrobu, distribuci i spotřebu vodíku. Celý systém je tedy závislý na vazbách mezi producenty, infrastrukturou a konečnými odběrateli vodíku. Právě tato síťová logika odlišuje vodíkové údolí od běžných pilotních projektů [Bízková et al., 2025].

Význam vodíkového hospodářství je třeba vnímat v širším kontextu strukturální proměny regionu. Karlovarský kraj patří mezi strukturálně postižené regiony a odklon od fosilních paliv mění jeho tradiční průmyslovou základnu [MMR, 2024]. Vodík je zde prezentován nejen jako možnost snižování emisí a posilování energetické soběstačnosti, ale také jako příležitost k vytváření nové technologické specializace. Zásadní roli v tomto směru sehrává institucionální rámec tvořený Vodíkovou strategií České republiky [MPO, 2021] a memorandem tří hejtmanů z roku 2023, které propojilo Karlovarský, Ústecký a Moravskoslezský kraj [KÚ KK, 2023].

Důležitá je i koordinační rovina. Za koordinaci v území odpovídá vodíková platforma při KIC KK, která sdružuje více

Ukázka vizualizovaného výstupu regionálního dataportálu Karlovarského kraje, který převádí rozsáhlá data do srozumitelné podoby pro rozhodování veřejné správy i dalších aktérů

než třicet partnerů z oblasti energetiky, dopravy a akademické sféry. To ukazuje, že úspěch vodíkové agendy nezávisí jen na technologickém řešení, ale i na existenci instituce schopné propojit různé typy aktérů a převádět strategické vize do konkrétních projektů.

Pro úspěšný rozvoj vodíkového údolí je rozhodující ekonomická realita, zejména cena vodíku, jeho konkurenceschopnost vůči alternativním řešením, stabilita poptávky i regulační podmínky. Budoucnost tohoto odvětví tedy nebude záviset jen na technické proveditelnosti, ale i na schopnosti vytvořit životaschopné tržní a institucionální prostředí [PwC, 2024].

V rámci vodíkového údolí Karlovarského kraje vznikají první konkrétní projekty. Patří mezi ně vodíkové město v Hranicích u Aše, kde probíhá testování příměsí vodíku v plynárenské síti, nebo technologický park v Ostrově, kde má v areálu bývalého podniku Škoda Ostrov vzniknout fotovoltaická elektrárna, bateriové úložiště a elektrolyzátor pro výrobu vodíku. Důležitá je také vazba na lázeňství a veřejnou dopravu, tedy na oblasti, které mají v regionální ekonomice i identitu významné postavení. Vodíkové údolí se tak může promítat do více částí regionálního života, nikoli jen do průmyslové výroby.

Významná je rovněž přeshraniční dimenze. Poloha Karlovarského kraje vytváří přirozené předpoklady pro propojení s Bavorskem a Saskem, a tím i pro zapojení

do širšího česko-německého vodíkového prostoru. Otevírá se možnost sdílení zkušeností s územími, která jsou v některých aspektech rozvoje vodíkových projektů dále, a možnost propojení trhů, institucí i výzkumných partnerství.

Kulturní a kreativní odvětví jako součást hospodářské diverzifikace

Další významnou linií transformace je podpora a rozvoj kulturních a kreativních odvětví. Karlovarský kraj nestojí pouze před úkolem nahradit zaniklá pracovní místa, ale také proměnit logiku regionální ekonomiky. Diverzifikace směrem k činnostem s vyšší přidanou hodnotou, schopností inovovat a přitahovat kvalifikované odborníky je jedním z předpokladů dlouhodobé odolnosti regionu. Kulturní a kreativní odvětví proto nelze chápat jako doplňková nebo okrajová témata. Jsou funkčním nástrojem ekonomické proměny i součástí nového obrazu regionu. Propojují tradiční průmysly s inovacemi, generují přidanou hodnotu průřezově napříč sektory a spoluvytvářejí identitu území, bez níž se ani technologická ani ekonomická transformace trvale neudrží.

Podklady k této oblasti zároveň ukazují, že inovace nelze užít pouze na technologickou změnu, ale lze je chápat jako výsledek aplikace kreativních procesů. Důležité je přitom nepodceňovat ekonomický rozměr tohoto tvrzení. Inovace je také schopnost přetvořit nápad do

funkčního řešení, a právě v tom spočívá ekonomický význam kreativity. Kulturní a kreativní odvětví nepřinášejí hodnotu jen sama o sobě, ale i tím, že propustují další části regionální ekonomiky: do designu výrobků, marketingu, veřejného prostoru, vzdělávání nebo služeb. V transformačním regionu tak působí jako průřezový zdroj přidané hodnoty.

Praxe implementace Strategie kulturních a kreativních odvětví Karlovarského kraje pro období 2025–2030 [KÚ KK, 2025] současně ukazuje, kde leží hlavní bariéry. Nejde o absenci kreativního talentu, ale o jeho slabou ekonomickou viditelnost a omezenou schopnost veřejného sektoru takové služby smysluplně poptávat a zadávat. Tyto dvě roviny spolu úzce souvisejí. Pokud veřejné instituce nevytvářejí poptávku, kreativní profesionálové zůstávají ekonomicky okrajoví nebo region opouštějí. Pokud naopak nejsou dostatečně zviditelněni a strukturálně propojeni, nevzniká stabilní nabídka pro veřejný ani soukromý sektor.

Právě proto rozvíjíme v kraji funkční nástroje, které působí současně na nabídku i poptávku. Na straně nabídky jde o platformu žijemkreativitou.cz a Galerii kreativců, která nefunguje jen jako pasivní seznam, ale jako kurátorsky vedený nástroj mapující a zpřístupňující regionální kreativní profesionály jako partnery pro konkrétní zakázky. Na straně poptávky se objevují kreativní vouchery pro veřejný sektor a pravidelná setkání Obce kulturní a kreativní, jejichž cílem je posilovat schopnost samospráv pracovat s kulturními a kreativními odvětvími v místním rozvoji. Kreativní platforma pak rozšiřuje tento přístup na podnikovou sféru prostřednictvím tematicky zaměřených matchmakingových setkání.

Významná je i přeshraniční spolupráce se Saskem, která přináší inspiraci z prostředí s rozvinutějším kreativním ekosystémem. Zároveň je ale zřejmé, že výsledky této práce se neprojeví okamžitě. Absorpční schopnost veřejného sektoru roste pomalu, propojení kulturního kreativního odvětví s podnikatelskou sférou se teprve rozvíjí a výsledky systémové práce se projevují v horizontu let, nikoli měsíců. To je pro každou strukturální změnu přirozené – a zároveň je to argument pro její kontinuitu. Regionál-

ní transformace není otázkou rychlých efektů, ale dlouhodobého budování podmínek pro novou ekonomickou a společenskou dynamiku.

Závěr

Případ Karlovarského kraje ukazuje, že proměna strukturálně postiženého regionu je dlouhodobý proces, který nelze naplnit pouze prostřednictvím jednotlivých projektů nebo investic. Klíčovou roli v něm hraje schopnost území propojovat strategické záměry, implementační kapacitu, datovou základnu, nové hospodářské domény a práci s lidským kapitálem do soudržného rámce regionálního rozvoje.

Úspěšnost takové transformace proto závisí nejen na kvalitě strategického rámce, ale také na schopnosti regionálních institucí tento rámec dlouhodobě implementovat, vyhodnocovat a převádět do konkrétních rozvojových příležitostí. Personální kapacity a datová infrastruktura v tomto ohledu představují základní předpoklady efektivního strategického řízení: umožňují nejen formulovat priority, ale také sledovat jejich naplňování a pružně reagovat na měnící se potřeby území. Vodíková agenda a kulturní a kreativní odvětví pak ilustrují různé, avšak vzájemně komplementární podoby hospodářské

diverzifikace. Zatímco vodík navazuje na průmyslové kompetence regionu a otevírá prostor pro technologicky orientované hodnotové řetězce, kulturní kreativní odvětví posilují znalostní, kreativní a podnikatelskou složku místní ekonomiky. V souhrnu tak nejde o samostatné dílčí aktivity, ale o propojené prvky širšího transformačního procesu, který vyžaduje kontinuitu, kapacitu a schopnost strategického učení.

Krajské inovační centrum Karlovarského kraje v tomto procesu neplní pouze roli další instituce v regionálním prostředí. Jeho význam spočívá především v podpoře vytváření vazeb mezi aktéry, rozvojovými tématy a dostupnými nástroji. Právě tato propojovací a stabilizační funkce může být jedním z rozhodujících předpokladů toho, aby se probíhající transformace proměnila v dlouhodobou a vnitřně soudržnou změnu rozvojové trajektorie kraje.

Použité zdroje:

BÍZKOVÁ, R.; MINAŘÍK, D.; ČERVINKA, J.; MARYŠKA, V.; MERVART, P.; NEKOLOVÁ, G.; TICHÝ, K. 2025. *Metodika tvorby vodíkových údolí*. [on-line]. Praha: Ministerstvo průmyslu a obchodu. Dostupné z: <https://www.ms-vk.cz/wp-content/uploads/simple-file-list/Dokumenty/Metodika-tvorby-vodikovy-udoli.pdf>.

KÚ KK. 2023. *Memorandum o mezikrajské spolupráci transformujících se uhelných regionů v oblasti*

podpory aplikace vodíkových technologií a koordinovaného rozvoje konceptu „Vodíkových údolí“. [on-line]. Karlovy Vary: Krajský úřad Karlovarského kraje. Dostupné z: https://www.kr-karlovarsky.cz/system/files/2025-06/Memorandum_vodikova_udoli.pdf.

KÚ KK. 2025. *Strategie rozvoje a podpory kulturních a kreativních odvětví na území Karlovarského kraje na roky 2025–2030*. [on-line]. Interní a pracovní podklady Krajského inovačního centra Karlovarského kraje. Karlovy Vary: Krajský úřad Karlovarského kraje. Dostupné z: https://www.kr-karlovarsky.cz/system/files/2026-01/souhrn_a4_web.pdf.

MMR. 2015. *Strategický rámec hospodářské restrukturalizace Ústeckého, Moravskoslezského a Karlovarského kraje. Aktualizace 2024*. [on-line]. Praha: Ministerstvo pro místní rozvoj. Dostupné z: https://mmr.gov.cz/getmedia/5aca429f-44eb-4c59-b195-fac58040794c/Strategicky_ramec.pdf.aspx?ext=.pdf.

MPO. 2021. *Vodíková strategie České republiky. Aktualizace 2024*. [on-line]. Praha: Ministerstvo průmyslu a obchodu. Dostupné z: <https://mpo.gov.cz/assets/cz/prumysl/strategie-projekty/2024/7/Vodikova-strategie-CR-aktualizace-2024.pdf>.

PWC. 2024. *Připravenost České republiky na vodíkové hospodářství*. [on-line]. Praha: PwC. Dostupné z: https://www.spcr.cz/images/media/2024_vodik_v_CR_studie_long.pdf.

*Ing. Martina Baráková, MPA, MSc.
Ing. Jana Hamerníková
Bc. Štěpánka Kolesnyk Pitterová
Mgr. Lukáš Rozlílek
Ing. Michal Záhořík, MPP, Ph.D.
Ing. Petra Valdmanová
Krajské inovační centrum
Karlovarského kraje*

ENGLISH ABSTRACT

The Role of the Karlovy Vary Regional Innovation Centre in the Region's Spatial Transformation Process, by Martina Baráková, Jana Hamerníková, Štěpánka Kolesnyk Pitterová, Lukáš Rozlílek, Michal Záhořík, Petra Valdmanová

The paper examines the ongoing transformation of the Karlovy Vary Region in the context of the just transition and economic restructuring. It demonstrates that the regional transformation is driven both by investment and individual projects, as well as by new approaches to development governance, data usage, support for emerging economic specialisations, and the strengthening of institutional capacity. The article describes different dimensions of this transformation using projects focusing on the development of the Sokolov area, the Karlovy Vary Region data portal, the Hydrogen Valley, and the development of cultural and creative industries as examples. Particular attention is paid to the Karlovy Vary Regional Innovation Centre, which, through its activities, provides an umbrella framework for coordinating these agendas and embedding them in long-term regional development practice.